

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 16Co/8/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117208335
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Prikrýlová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3117208335.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Prikrýlovej a členiek senátu JUDr. Ivety Záleskej a JUDr. Ivce Čelkovej v právnej veci žalobcu: Exipo, s.r.o., so sídlom Zelinárska 6, 821 08 Bratislava, IČO: 44 873 441, právne zastúpený JUDr. G. Y. - advokátom, so sídlom X. 6, XXX XX J., proti žalovanému: M. C., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt Y. XXXX/X, XXX XX P., štátny občan Slovenskej republiky, o zaplatenie sumy 69,02 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, č. k. 14Csp/76/2017-65 zo dňa 3. októbra 2018, takto

rozhodol:

I. Konanie o zaplatenie sumy 69,02 Eur s príslušenstvom **z a s t a v u j e**.

II. Žiadna zo strán **n e m á** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie, výrokom I. žalobu zamietol a výrokom II. žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania. Uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 69,02 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 18,10 Eur od 27.01.2015 do zaplatenia, zo sumy 16,90 Eur od 24.02.2015 do zaplatenia, zo sumy 18,10 Eur od 24.03.2015 do zaplatenia, zo sumy 15,92 Eur od 24.04.2015 do zaplatenia a náhrady trov konania. Uvedený nárok žiadal priznať na základe toho, že spoločnosť Slovanet, a.s. so sídlom Záhradnícka 151, Bratislava, IČO: 35 954 612 postúpila na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.09.2016 pohľadávku voči žalovanému vo výške 214,51 Eur s príslušenstvom žalobcovi. Žalovaný uzatvoril s postupcom dňa 12.02.2014 Zmluvu o poskytovaní verejných elektronických komunikačných služieb č. DSL 145212024002, na základe ktorej sa postupca zaviazal poskytnúť žalovanému počas platnosti tejto zmluvy všetky objednané a zakúpené služby a žalovaný sa zaviazal platiť postupcovi za poskytovanie služieb odmenu. Právny predchodca žalobcu vystavil žalovanému v súlade so zmluvou za poskytnuté služby faktúry. Žalovaný dlh neuhradil. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na § 52 ods. 1 - 4, § 488 Občianskeho zákonníka, § 44 ods. 1 zák. č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách. Následne na podklade vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobca odvodzoval svoju aktívnu vecnú legitímáciu z postúpenej pohľadávky zo zmluvného spotrebiteľského vzťahu zo Zmluvy č. K. ktorej zmluvnou stranou a povinným na plnenie mal byť žalovaný. Súd však dospel k záveru, že žalovaný nie je nositeľom tejto zmluvnej povinnosti, ktorej sa žalobca domáha, pretože zo všetkých listinných dôkazov, ktoré žalobca predložil, vrátane zmluvy o poskytovaní elektronických komunikačných služieb je osobou zmluvne zaviazanou M. C., nar. XX.XX.XXXX. Žalobca v konaní za osobu, ktorá je povinná zo zmluvy plniť označil Ondreja Mokoša, ktorý však nie je zmluvnou stranou. Súd teda žalobu zamietol z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Mal za to, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere,

že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP), zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené (odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. g) CSP) a súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (odvolací dôvod podľa

§ 365 ods. 1 písm. f) CSP). Súd odôvodnenie rozsudku obmedzil na strohé konštatovanie o tom, že žalobcom označený žalovaný nebol zmluvnou stranou predmetného zmluvného vzťahu, od ktorého žalobca odvodzuje nárok na zaplatenie žalovanej sumy. Žalobca poukázal na početnú a ustálenú judikatúru ESLP a NS SR a má za to, že odôvodnenie rozsudku nespĺňa základné obsahové náležitosti práva na spravodlivý súdny proces, konkrétne právo na riadne a vyčerpávajúce odôvodnenie rozhodnutia a s ním súvisiace právo na preskúmanie rozhodnutia. Žalobca uviedol, že aj napriek zjavnej chybe v písaní v časti priezviska žalovaného, je bezpochyby možné určiť nositeľa práv a povinností. Žalobca zastáva názor, že pokiaľ je v zmluve uvedené rodné číslo ako identifikačný znak fyzickej osoby, toto zakladá stav, kedy je túto osobu možné do budúca jednoznačne identifikovať a nemožno ju teda zameniť s inou fyzickou osobou, a to aj v prípade, ak aby rodné číslo bolo jediným identifikátorom fyzickej osoby. Záver súdu, že žalovaný nie je osobou, ktorá bola povinná zo zmluvného vzťahu plniť preto považuje za nesprávny. Na základe vyššie uvedených skutočností žalobca navrhol, aby odvolací súd vo veci rozhodol tak, že rozsudok zruší a vec vráti na ďalšie konanie.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

4. Odvolací súd z verejne dostupných údajov Obchodného vestníka č. OV 212/2018, deň vydania 05.11.2018, pod č. K083717 zistil, že uznesením Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 38OdK/428/2018 zo dňa 26.10.2018 došlo k vyhláseniu konkurzu na majetok dlžníka M. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XXXX/X, XXX XX P., ktorý v danej veci vystupuje v procesnom postavení žalovaného.

5. Podľa § 167e ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len "zákon č. 7/2005 Z. z."), ak bol vyhlásený konkurz, súd bez zbytočného odkladu zastaví konanie, v ktorom sa uplatňuje pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze (§ 166a) alebo sa považuje za nevymáhateľnú (§ 166b).

6. Odvolací súd vo vzťahu k procesnému inštitútu zbavenia sa dlhov dlžníka (oddĺženie) vo všeobecnosti uvádza, že ide o procesný nástroj určený výlučne pre dlžníka, ktorým možno za podmienok ustanovených v zákone č. 7/2005 Z. z. dosiahnuť nevymáhateľnosť rozhodujúcej množiny pohľadávok v rozsahu, v ktorom tieto nie sú kryté hodnotou majetku dlžníka, pričom v predmetnom konaní sa nerozlišuje medzi fyzickou osobou - podnikateľom a nepodnikateľom. Oddlíť sa možno dvoma spôsobmi, a to konkurzom (podľa štvrtej časti zákona č. 7/2005 Z. z.) alebo splátkovým kalendárom. Voľba formy oddĺženia je výlučne na dlžníkovi, tento nepodáva všeobecný návrh na oddĺženie, kde by vhodnú formu určil súd, prípadne správca, ale voľbu spôsobu oddĺženia vykoná dlžník podaním príslušného návrhu. Súčasne odvolací súd k procesnoprávnym účinkom vyhlásenia konkurzu zvyrazňuje, že na rozdiel od likvidačného konkurzu súdne konania, v ktorých sa vymáhajú pohľadávky, ktoré sa uspokojujú v oddlžovacom konkurze (§ 166a zákona č. 7/2005 Z. z.) a pohľadávky, ktoré sú v tomto konkurze vylúčené z uspokojenia a sú nevymáhateľné (§ 166b zákona č. 7/2005 Z. z.) sa neprerušujú, ale súd je povinný tieto konania bez zbytočného odkladu zastaviť (§ 167e zákona č. 7/2005 Z. z.).

7. Vzhľadom na to, že zverejnením rozhodnutia o vyhlásení konkurzu v Obchodnom vestníku na majetok žalovaného sa začal konkurz, ako aj na skutočnosť, že žalobca si v tomto konaní uplatňuje pohľadávku, tzn. pohľadávka žalobcu, ktorá vznikla pred rozhodujúcim dňom na základe Zmluvy o poskytovaní verejných elektronických komunikačných služieb

č. DSL 145212024002 zo dňa 12.02.2014 uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze na majetok žalovaného a zároveň nejde o tzv. nedotknutú pohľadávku podľa § 166c zákona č. 7/2005 Z. z., boli naplnené predpoklady, na základe ktorých odvolací súd z úradnej povinnosti prebiehajúce konanie o zaplatenie 69,02 eur s príslušenstvom, s poukazom na § 167e ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z., zastavil.

8. O nároku na náhradu trov konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP, podľa ktorého, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne

rozdělí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo, vo väzbe na čl. 4 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. Primárne odvolací súd uvádza, že v prípade, ak bol na majetok žalovaného vyhlásený konkurz, nemožno pričítať zavinenie za zastavenie konania žiadnej zo strán sporu, nakoľko zavinenie je treba posudzovať výlučne z procesného hľadiska (t. j. podľa procesného výsledku), nie podľa hmotného práva, pretože by potom išlo o posudzovanie dôvodnosti nároku vo veci samej. V danej sporovej veci sa totiž jedná o okolnosť, ktorá nastala bez toho, že by niektorá zo strán konania vyvinula procesnú aktivitu v civilnom sporovom konaní, ktorá by viedla k zastaveniu konania, čo malo za následok nepoužiteľnosť § 256 CSP. Odvolací súd preto v zmysle čl. 4 ods. 1 CSP pristúpil k aplikácii § 255 ods. 2 CSP na danú právnu vec, pretože mal za to, že daná právna úprava je obsahom aj účelom najbližšie tejto právnej veci.

9. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov tri ku nule.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) :

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva

v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)

- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)

- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)

- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)

- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).